

NEUE VISIONEN FILMVERLEIH, AGAT FILMS & CIE VE VELVET FILM SUNAR

67th Uluslararası
Berlin
Film Festivali
BERLINALE ÖZEL GALA

AUGUST DIEHL

STEFAN KONARSKE

VICKY KRIEPS

OLIVIER GOURMET

GENÇ KARL MARX

THE YOUNG KARL MARX

19 MAYIS'TA SİNEMALARDA

BİR RAOUL PECK FİLMİ

VICKY KRIEPS HANNAH STEELE ALEXANDER SCHEER HANS-UWE BAUER MICHAEL BRANDNER IVAN FRANKE PETER BENEDICT NIELS BRUNO SCHMIDT MARIE MEINZENBACH "GENÇ KARL MARX - THE YOUNG KARL MARX" SENARYO PASCAL BONITZER RAOUL PECK GÖRÜNTÜ YÖNETİMİ KOLJA BRANDT
YAPIM TASARIM BENOÎT BAROUH CHRISTOPHE COUZON KOSTÜM PAULE MANGENOT JÖRG THEIL BENOÎT BIRAL MÜZİK ANNE MORALIS KURGU FRÉDÉRIQUE BROOS MONTAJ ALEXEI AGUIU DUYUNCU SEÇİM SYLVIE BROCHERÉ YAPIMCI NICOLAS BLANC RÉMI GRELLET YERLİ YAPIMCI ROBERT GUÉDIGUAN RAOUL PECK
ORTAK YAPIMCI BENNY DRECHSEL KARSTEN STÖTER PATRICK QUINET NEUE VISIONEN FILMVERLEIH SUNAR OR AGAT FILMS & CIE VE VELVET FILM YAPIMCI ROH FILM ARTEMIS PRODUCTIONS FRANCE 3 CINÉMA JOUROR SWR RTBF VOO VE BE TV SHELTER PROD ORTAK YAPIMCI CANAL + FRANCE TÉLÉVISIONS DISTRIBUTION
DIAPHANA NEUE VISIONEN İN KATILIMLARIYLA CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE ANIMÉE DEUTSCHER FILMFÖRDERFONDS MDM MITTELDEUTSCHE MEDIENFÖRDERUNG MBB MEDIENBOARD BERLIN-BRANDENBURG FILM- UND MEDIENS TIF TUNG NRW FILMFÖRDERUNGSANSTALT İN DESTERLERİYLE
DEUTSCH-FRANZÖSISCHEN KOMMISSION TAX SHELTER DU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE BELGIQUE CENTRE DU CINÉMA ET DE L'AUDIOVISUEL DE LA FÉDÉRATION WALLONNE-BRUXELLES İN KATILIMLARIYLA MEÇURE INTERNATIONAL TAX SHELTER BE İNG İNDEFILMS 4 A PLUS IMAGE 6 SOFTVINE 3 SÖZLÜK İN

Posteri indirmek için: <https://we.tl/45E6MmLpgJ>

Görselleri indirmek için: <https://we.tl/tr9ua2BikA>

ÖZET: 26 yaşındaki Karl Marx, karısı Jenny ile birlikte sürgüne gönderilir. 1844'te Paris'te, İngiliz proletaryasının çirkin başlangıcını çalışan, bir fabrikatörün oğlu olan Friedrich Engels ile tanışır. Narin ve nazik bir yapısı olan Engels, Marx'ın yeni dünya görüşünü oluşturan yapbozun eksik parçasını doldurur. Birlikte, sansür, polis baskınları, isyanlar ve siyasi kargaşa arasında, o güne kadar ne organize olabilmiş ne de kalıcı olabilmiş işçi hareketinin doğuşuna önderlik edeceklerdir. Bu hareket, parlak, küstahça cesur ve zehir gibi zeki iki genç adamın önderliğinde, Rönesans'tan bu yana dünyanın şahit olduğu en sağlam teorik ve politik dönüşüme evrilecektir.

YÖNETMENİN GÖRÜŞÜ

Karl Marx'ı çözmeye çalışmak.

Ama hangi Marx'ı? Kimilerinin engellenmiş ütopyası olan, kimilerini içirse unutulsa iyi olur dediği bir çalışma mı? Yoksa onun anlaşılması güç mirasını bizzat yaşayan Avrupalılar ya da dünyanın başka yerinde yaşayanlar için travmatik bir anı mı? Anlaşılması güç bir adam ve düşünceleri mi? Yoksa tehlikeli ve son kullanma tarihi geçmiş bir doktrin mi?

Berlin'de Madame Tussauds'ta Angela Merkel ile Marlene Dietrich'in ortasında, gözlerindeki katı bakışlarla, neredeyse neredeyse insan olmaktan uzak, her daim taşıdığı sakalıyla muzaffer bir balmumu heykeli olarak sonlanan yorgun bir adam mı?

Ancak yine de, dünyanın bir dizi istisnai finansal krizler yaşadığı sırada, beklenmedik şekilde Karl Marx'a, yeniden alevlenen popüleritesiyle birlikte iki katına çıkan bir ilgi oluştu. Geçtiğimiz birkaç yılda Marx, *Time*, *Newsweek*, *Forbes*, *Financial Times* ve hatta *Der Spiegel* gibi dergilerin kapaklarına taşındı. 1999'da BBC'nin yaptığı bir ankete göre, Albert Einstein'ı ikinci sırada bırakarak, yüzyılın en büyük düşünürü seçilmişti. 2014'te, Fransız ekonomist Thomas Piketty'nin Karl Marx'ın teorilerine ışık tuttuğu *Yirmi Birinci Yüzyılda Kapital* isimli kitabı Amerika'da, 450.000 kopya sattı.

Ne gazeteciler ne de ekonomistler yargılarında yanıldılar. Berlin Duvarının yıkılışının 27. Yılı kutladığımız bu dönemde temellere, Karl Marx'ın bilimsel çalışmasının özünün ne olduğuna dönmek artık mümkün. Bunu yaparken de, onun çalışmalarından etkilenip 20. yüzyılın dünya düzenini parçalayan doktrinlerin sorunlarını ya da sorumluluğunu sırtlanmak zorunda değiliz.

Karl Marx, filmlerimin ve hayatımın erken dönemlerinde bir parçam oldu. Her türlü dogmaya karşı mesafeli durdum. Buna "Marksistler" de dahil. Onun kitaplarıyla ilk tanışmam, polemğin daha az olduğu bir çevrede, akademik bir zeminde gerçekleştiği için şanslıydım. O zamanlarda, Avrupa-Komünizmi'ni ve yeni yolları tartışıyorduk. İtalya'nın sendikaları ve partileri bir araya getirip daha şeffaf ve demokratik bir strateji

benimsemeye çalıştığı örnekleri konuşuyorduk. Bu sırada, Fransız Komünist Partisi, Sovyetler Birliği diktatlarına kayıtsız şartsız bağlılığının nasıl başarısızlıkla sonuçlanacağını örneklerini resmediyordu.

Daha 17 yaşındaydım. Üniversite eğitimim için (Batı) Berlin'e gelmiştim. Diğer pek çok arkadaşım gibi akademik kariyerimin başlarında "Kapital" in okunduğu derslere katıldım. Bu dersler, Free University of Berlin'deki birkaç bölümde (Sosyoloji Bölümü, Psikoloji Bölümü gibi) zorunlu olduğu gibi, diğer yandan Herbert Marcuse, Theodor Adorno, Jürgen Habermas, Max Horkheimer ve "Frankfurt Okulu" nun diğer isimlerinin derin etkilerinin hissedildiği bir çevrede konuyu entelektüel ve "bilimsel" olarak enine boyuna incelemek isteyenler için de önemli bir konuydu.

Herkes gibi, ben de itinayla Kapital'in üç cildinin ("Die drei Bände") işlendiği dört yıllık seminerlere katıldım ve dogmalardan ziyade Karl Marx'ın kendisi ve çalışmaları hakkında bilgi sahibi oldum.

Bazı Avrupalılar için tarihin bu hassas dönemi, hala, herhangi bir makul ya da açık bir tartışmaya izin vermeyen kırmızı çizginin çekildiği bir tabu. Ancak bu mirasın onulmayan yaraları, yaşamının büyük bir kısmını Fransa ve İngiltere'de sürgünde geçirmesine rağmen, Marx'ın bir Alman olduğunu ve bu yüzden ülkenin mirasının içkin bir parçası olduğunu gerçeğini eksiltmiyor.

Kendime sorduğum ikinci soru, nasıl bir film yapacağımı. Yorgun suratlı, kıvr kıvr sakallarıyla İngilizce konuşup, belli belirsiz politik mesajlar veren, çocuklarının peş peşe gelen ölümlerinin ardından birkaç damla göz yaşı döküp, karsını aldatan biraz naif, biraz öfkeli bir adamı resmeden Amerikan tarzı bir "biyografi" mi çekecektim? Kesinlikle hayır.

Ne de Marksist düşüncenin Sovyetler gibi ülkelere yayıldığı sonraki dönemle ilgilenecektim. Engizisyon'u dışarda tuttuğu için eleştirilen ve *The Last Temptation of Christ*'i Hristiyanlaştırmaya zorlanan Scorsese değil miydi?

Başından beri, tarihi gerçekleri saptırmadan, en geniş kitleye ulaşabileceğim bir film yapmaya karar vermiştim. Kişisel geçmişimden ve belli bir perspektiften bakarak, Pascal Bonitzer ile kendime, bu muhteşem eserin köklerine inme özgürlüğünü verdim. Raymond Aron'un (Jean-Paul Sartre, onu, kendisinin aynadaki muhafazakar yansıması olarak görür ama Aron, çelişkili biçimde genç Karl Marx'ın çalışmalarını en iyi anlayan akademisyenlerden biri olmuştur), çok iyi açıkladığı gibi:

"Marksizm'in öyle bir özgünlüğü vardır ki, onu beş dakikada da, beş saatte de, beş yılda da, yarım yüzyılda da açıklayabilirsiniz. Doğrusu, tüm özünü yarım saat içinde de özetleyebilirsiniz. Böylece, Marksizm tarihi hakkında hiçbir şey bilmeyenlerin, bütün ömürlerini Marksizm çalışmaya adanmış insanlara kulak vermelerine imkan tanımış olursunuz."

Kamerayı, karakterlerin gençliğine ve hareketin yapısına uydurabilmek adına modern ve akıcı kullanmaya çalıştım. Üç aktör, karakterlerin arasındaki sarsılmaz dostluğu yaratabilmek için provalara katıldılar. Üçlü arasındaki simbiyotik ilişki, fırtınalı gençliklerinin davalarında ve çetin sınavlarında ortaya çıkıyor.

Amacım, sayısız örneğini izlediğimiz bir dönem filmi yapmaktan ziyade, seyirciyi 1840'ların Avrupası'nı soluyabilecekleri –dönemin ateşini yansıtan- bir atmosfer

yaratmaktı: İngiliz fabrikalarındaki acımasızlık, aşırı derecedeki yoksulluk ve Manchester sokaklarının leş hali, Paris'teki yaşam alanlarındaki gösterişli sıcaklık (lüks konaklar, kütüphaneler vs.) ve dünyayı değiştirmeye hevesli gençlik enerjisi... Tüm bunlar, gittikçe artan eşitsizliğin ilk yıllarını yansıtmak için harmanlandı.

Film, karakterlerin konuştuğu üç dilde (Fransızca, Almanca ve İngilizce) çekildi. Marx ve Engels, Almanca ve Fransızca konuşup, yazıyorlar ve nereye gidiyorlar, kimle konuşuyorlarsa dil ona göre değişiyor. Bu yüzden filmin büyük bir kısmı Fransızca.

Marx'ın gençliğini anlatan bu hikaye, sinema dilinden anladığımız şekliyle kurmaca değil. Bu efsanevi karakterlerin gerçek ve hayat dolu hikayelerine ve dönemin "Zeitgeist"ına olabildiğince sadık kalmak istedik. Bu yüzden birincil kaynakları kullanmayı tercih ettik. (Farklı editörlerden ve vakanüvislerden yapılan intihalleri ve onların eserleri üzerine yapılan yanlış yorumları kullanmadık.)

Altı yıldan uzun süren bu film için, en ayırıcı ve önemli biyografileri ve çalışmaları bir araya getirdik. Ayrıca, karakterler arasında 1843'ten 1850'ye kadar süren yazışmalardan (Marx ve Engels arasındaki ciltlerce yazışmalar dahil) ve Raymond Aron'un College de France'daki derslerinden de yararlandık. Tüm bu çalışmalar, herhangi bir didaktik öge içermeyen bir senaryoyla sonuçlandı.

Dogmasına yaslanmış sakallı ihtiyar, bu karşı konulamayan üçlünün (Karl ve Jenny Marx, Friedrich Engels) gerilimle dolu Avrupa'da, sansüre maruz kalabilecekleri, benzeri görülmemiş halk (ve proletarya) devrimlerinin zirvesinde, entelektüel ve fiziksel maceralarının böylece gölgesinde kalıyor.

Bugün, Marx'ın gri, uzun sakaları sadece yüzünü gizlemekle kalmıyor: Polemikten uzak, açıkça tartışma imkanını gölgeliyor ve düşünürün asıl bilimsel ve siyasi katkılarını, sıra dışı analitik yeteneklerini, hümanist amaçlarını, servet dağılımı, çocuk işçiliği, kadın-erkek arasındaki eşitlik gibi -bugün bile geçerliliğini koruyan önemli meseleleri- Avrupa'da ve başka yerlerde yaşanan durumlara karşı haklı kaygılarını arka plana atmış oluyor. Bu dönemi takip eden tarih üzerinde düşünüp taşınmak her birimize düşen bir görev artık.

Daha otuzlu yaşlarına ulaşmadan, Karl Marx ve Friedrich Engels'in dünyayı, iyi ya da kötü, değiştirmeye başladıklarına şüphe yok. Filmin iletmeye çalıştığı mesaj da burada yatıyor: Gençlik ve fikir devrimi.

RAOUL PECK

Haiti'de doğup, çocukluğunu ve gençliğini Kongo, Amerika ve Fransa'da geçiren Raoul Peck, üniversiteyi Berlin'de okudu. 1996-1997 arasında Haiti Kültür Bakanlığı koltuğuna oturan Peck, 2010'dan beri La Fémis'in başında. 2002'de Berlin Film Festivali'nde, 2012'de Cannes Film Festivali'nde jüri görevlerinde bulundu.

SEÇME FİLMOGRAFI

- 2016 BEN SENİN ZENCİN DEĞİLİM**
- 2014 MURDER IN PACOT**
- 2013 FATAL ASSISTANCE**
- 2009 MOLOCH TROPICAL – L'ÉCOLE DU POUVOIR**
- 2006 L'AFFAIRE VILLEMİN**
- 2005 SOMETIMES IN APRIL**
- 2000 LUMUMBA**
- 1994 DESOUMEN: DIALOGUE WITH DEATH**
- 1993 THE MAN ON THE SHORE**
- 1990 LUMUMBA: DEATH OF A PROPHET**
- 1988 HAITIAN CORNER**

AUGUST DIEHL (KARL MARX)

Berlin doğumlu Diehl, Ernst Busch Academy of Dramatic Arts mezunu. İlk defa, başrolünü üstlendiği 23 (1988) adlı filmle ünlünen aktör, *Soysuzlar Çetesi* (2009) filminde rol aldıktan sonra uluslararası tanınırlık da kazandı.

YAKIN DÖNEM FİLMOGRAFI

- 2018 RADEGUND**
- 2016 ALLIED**
- 2015 MAYISIN SEVGİLİ ÇİÇEKLERİ**
- 2013 NIGHT TRAIN TO LISBON**
- 2012 CONFESSION OF A CHILD OF THE CENTURY**
- 2011 IF NOT US, WHO?**
- 2010 AJAN SALT**
- 2009 SOYSUZLAR ÇETESİ**

FİLMİN KÜNYESİ

Yönetmen:	Raoul Peck
Yapımcılar:	Nicolas Blanc, Raoul Peck, Rémi Grellety, Robert Guédiguian
Görüntü Yönetimi:	Kolja Brandt
Senarist:	Pascal Bonitzer, Raoul Peck
Müzik:	Alexei Aigui
Oyuncular:	August Diehl, Stefan Konarske, Vicky Krieps, Olivier Gourmet
Süre:	114 dakika